

Kirjoittaja työskentelee pääarkkitehtina konsernin tietohallinnossa Stockmannilla. Työssään hän pyrkii löytämään ja käyttöönottamaan menetelmiä, joilla saadaan kehitettyä liiketoiminnan tarpeisiin sovelluksia jotka ovat helppokäyttöisiä ja turvallisia.

Tietoturvan määrittäminen väärinkäyttötapauksia mallintamalla

Perinteisesti järjestelmän määrittelytyössä tunnistetaan käyttäjät ja heidän käyttötapauksensa. Järjestelmän turvallisuus määritellään kuitenkin usein ei-toiminnallisena vaatimuksena, jolloin usein lopputuloksena on myös ei-toiminnallinen turvallisuus. Tässä artikkelissa esitellään menetelmä, kuinka väärinkäyttäjiä ja väärinkäyttötapauksia mallintamalla myös järjestelmän turvaominaisuudet saavat toteutuksessa paremmin tavoiteltavan muodon. Lopuksi esitetään, kuinka väärinkäyttötapausten mallinnus voidaan liittää osaksi yritysarkkitehtuuritasoa ja mikä tärkeintä – Kuinka piirrosvälineet opetetaan uusille tavoille.

Järjestelmän toiminnallisuuden kuvaus käyttötapauksina

Lähes kahden vuosikymmenen ajan järjestelmän toiminnallisuuden määrittämiseksi on käytetty käyttötapauskuvauksia. Kaikki tuntevat UML:n visuaalisen tavan piirtellä järjestelmän käyttäjiä tai suunniteltavan järjestelmän ulkopuolisia järjestelmiä tikku-ukkoina. Nämä käyttäjät, aktorit, käyttävät käyttötapauksia, jotka

mallinnetaan valkoisina soikioina. Käyttötapaukset voivat puolestaan kutsua toisia käyttötapauksia. Varsinaiset käyttötapaukset voidaan kuvata hyvinkin tarkkaan tekstinä, jossa kuvataan, miten käyttäjän ja järjestelmän vuorovaikutus kulkee, esiehtoineen ja poikkeuskäsittelyineen.

Tässä artikkelissa on esimerkkikaavio (Kuva 1.) kuvitteellisesta nettitilausjärjestelmästä, jonka liiketoimintavaatimuksina on tuoteselailu (UC1), sisäänkirjautuminen (UC2) ja tuotteiden tilaus (UC3).

Järjestelmien tietoturvaongelmat

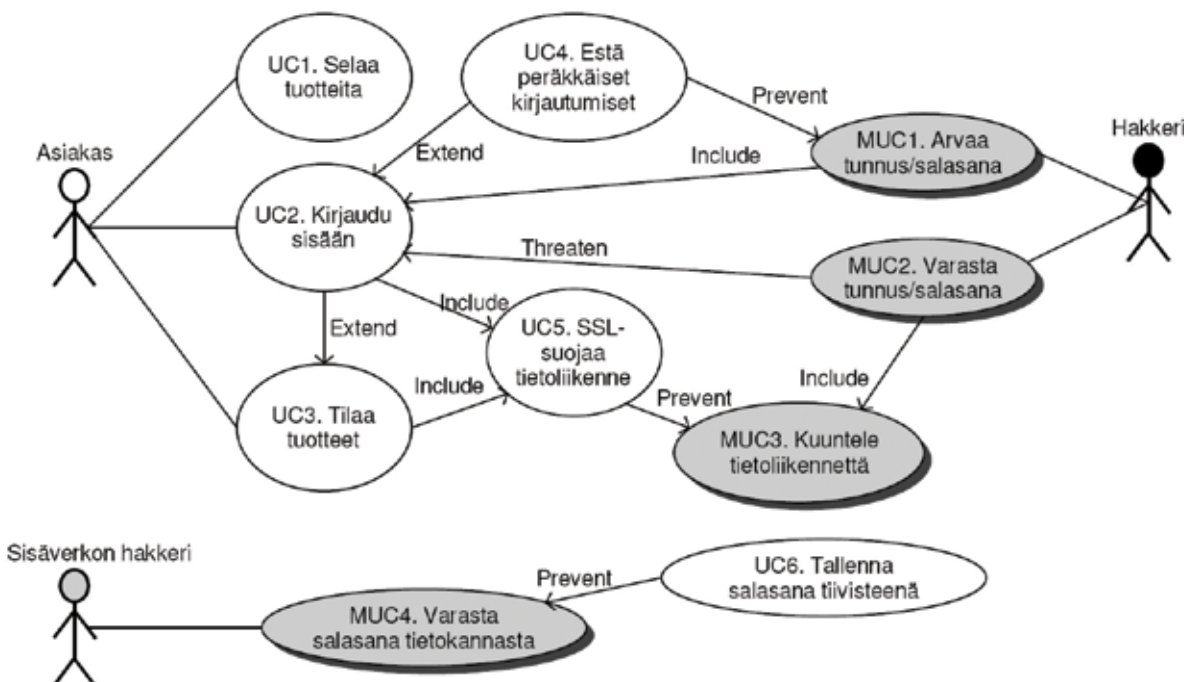
Kun järjestelmän käyttötapauksille määritellään testitapauksia, hyvä määrittelijä lisää mukaan testejä, joilla voidaan havaita myös järjestelmään mahdollisesti syntyviä tietoturvaongelmia. Tämä menettely ei kuitenkaan aina takaa, että järjestelmän turvallisuutta olisi kattavasti mietitty tai suunniteltu.

Usein tietoturva-vaatimukset kuvataan yleisinä ei-toiminnallisina vaatimuksina, tyyliin ”Järjestelmän on oltava tietoturvallinen”. Tämä helposti kuitataan ajatuksella, että kunhan järjestelmä

asennetaan palomuurin taakse ja ylläpitäjät tekevät alustaan tietoturvapäivitykset, niin järjestelmä on turvallinen. Käytännössä tietoturvaongelmat ovat nykyään ohjelmiston toiminnallisuuteen liittyviä ja näin ollen palomuurilla ne eivät häviä.

Tällaisia ongelmia ovat mm. mahdollisuus varastaa tunnuksia/salasanoja tai muuttaa järjestelmän tietokantaa SQL Injection-hyökkäyksillä puuttellisen syötteentarkistuksen takia.

Kuva 2. Liiketoiminnan käyttötapausten sovellukselle ovat UC1-3. Hyökkäjän käyttötapausten sovellukselle ovat MUC1-4. Järjestelmään on määritetty UC4-6 estämään hyökkääjien aiheet.

Myös järjestelmän toteutusta tarjoavalle toimittajalle ei-toiminnalliset vaatimusmäärittelyt ovat haastavia: Kyseessä on toiminnallisuus, joka ei ole mitään konkreettista. Mikäli järjestelmän tarjouksessa varaudutaan tarkemmin määrittämättömien turvallisuusaspektien toteutukseen, on tarjous kalliimpi kuin kilpailijalla.

Väärinkäyttäjät ja väärinkäyttöpaukset

2000-luvulla Norjalaiset Guttorm Sindre ja Andreas L. Opdahl esittivät laajennoksen perinteiseen käyttötapausmallinnukseen. Ajatuksena on tunnistaa järjestelmän käyttäjien lisäksi potentiaaliset väärinkäyttäjät. Väärinkäyttäjät kuvataan mustina tikku-ukkoina. Tämän jälkeen mietitään, mitkä ovat väärinkäyttäjien käyttötapaukset. Esimerkissäni hakkeri yrittää arvata brute-forcella käyttäjätunnuksia ja salasanoja (MUC1) sekä varastaa tunnuksia/salasanoja (MUC2). MUC1 sisältää käyttötapauksen UC1 (Kirjaudu sisään) – Näin on siis määritelty, kuinka hakkeri pyrkii väärinkäyttämään järjestelmää.

Kun väärinkäyttöpaukset on tunnistettu voidaan suunnitella uusia järjestelmään toteutettavia ominaisuuksia, joilla estetään väärinkäyttäjän käyttötapaus. Annetussa esimerkissä näin saatiin järjestelmään kaksi uutta toiminnallista ominaisuutta: UC4 estää peräkkäiset kirjautumisyrietykset ja UC5 lisää vaatimuksen kirjautumistoiminnon ja tuotetilausten tietoliikennesalaukselle. Samalla saadaan lisää systematiikkaa testitapausten määrittelylle: On helppo lisätä testit, joissa tarkistetaan UC4:n ja UC5:n toimivuus.

Sisäverkon väärinkäyttöpaukset

Sindren ja Opdahlin menetelmästä löytyy myös oma harmaan värinen tikku-ukko sisäverkon väärinkäyttöpaukusten mallintamiseen. Mallissani olen piirtänyt tämän vasemmalle kuvaamaan paremmin järjestelmien käyttäjien keskuudesta tulevaa uhkaa. Esimerkissäni kuvataan uhka, jossa sisäverkon hakkerin väärinkäyttöpaukus on järjestelmän käyttäjien tunnusten ja salasanojen varastaminen suoraan tietokannasta. Tämä väärinkäyttöpaukus estetään yksinkertaisesti lisäämällä vaatimus, että salasanat tallennetaan tietokantaan tiivisteinä. Näin uhka on tunnistettu ja siihen on reagoitu suunnittelemalla järjestelmä paremmin.

Muita mahdollisia väärinkäyttäjii

Väärinkäyttäjien ja väärinkäyttöpaukusten mallintaminen mahdollistaa kommunikoinnin liiketoiminnan kanssa pohdittaessa riittävää tietoturvan tasoa: Mikä on oikea riskien vs. toteutuskustannusten hinta. On hyvä tunnistaa iso joukko potentiaalisia väärinkäyttäjii ja kirjata myös päätökset, joissa riski on koettu niin pieneksi, ettei järjestelmään kannata rakentaa suojaus- tai valvontamekanismeja näitä vastaan. Hyviä ehdokkaita

väärinkäyttäjiksi ovat esim:

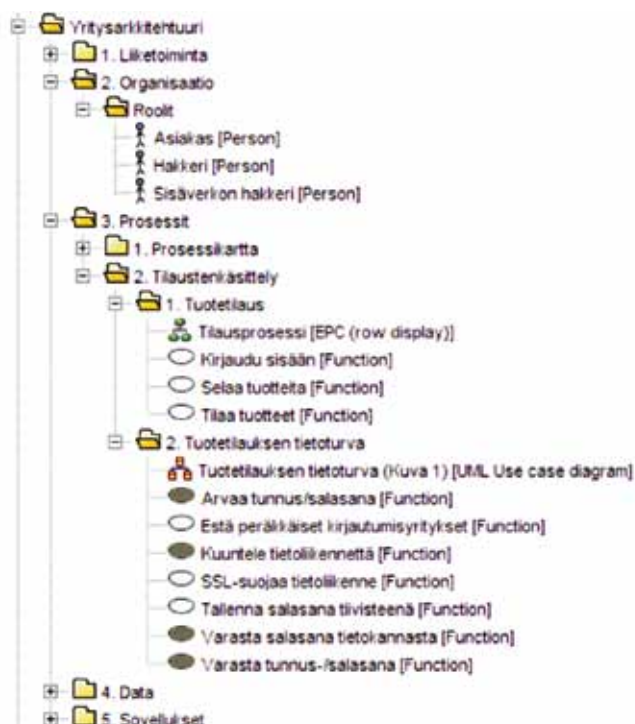
- Sosiaalinen hakkeri puhelimessa
- Sosiaalinen hakkeri työpaikalla
- Siivoojaksi rekrytoitunut hakkeri
- Irtisanottu työntekijä
- Lahjottu työntekijä
- Netthakkeri
- Kilpailijan palkkaama hakkeri

Väärinkäyttöpaukset osana yritysarkkitehtuureita

Väärinkäyttömallinnuksella on tärkeä osa tietoturvakysymyksissä yritysarkkitehtuuritasolla. On tärkeää, että kuvaukset tehdään johdonmukaisesti keskenään linkittäen ja jo olemassa olevia kuvauksia uudelleenkäyttäen.

Kuvassa 2 esitetään, kuinka myös väärinkäyttäjäroolit on määritelty yleiskäyttöisesti organisaatiohaaraan. Varsinainen liiketoimintaprosessi on kuvattu prosessikaaviona kansiossa ”1. Tuotetilaus” – Siinä muodossa, jossa liiketoiminta haluaa prosessin nähdä.

Kansioon ”2. Tuotetilausten tietoturva” on kerätty vain ne käyttötapaukset, jotka nähdään tietoturvan kannalta oleellisiksi – Osa on väärinkäyttäjän käyttötapauksia, osa on toiminnallisuutta jota tarvitaan niiden estämiseksi. Väärinkäyttöpauksikaaviossa (Kuva 1.) varsinaisessa liiketoimintaprosessissa esiintyvät toiminnot ovat oleellisessa osassa – Ne voidaan raahata UML-kaavioon prosessikuvasta, jolloin niiden ulko-muoto muuttuu käyttötapauspallukaksi, objektin periessä kaikki muut tietonsa prosessikaaviosta.

Kuva 2. Väärinkäyttöpaukset osana yritysarkkitehtuurikokonaisuutta.

Mallinnustyökalut

Artikkelia kirjoittaessani havaitsin, että mallinnustyökaluilla voi olla vaikea piirtää mustia/harmaita tikku-ukkoja ja käyttötapauskuksia. Käyttötapauskuvio ei välttämättä myöskään mahdollista uusien assosiaatioiden piirtämistä (uhkaa, estää). Useilla työkaluilla ”käyttötapausmalliin kuulumattomia” nuolityypityksiä pitää lisätä käsin erillisinä teksti- tai kommenttilaatikoina.

Artikkelin kuvat on piirretty ARIS-mallintimella. Senkään UML-kaaviotyyppi ei tue suoraan tarvittavia assosiaatioita, mutta sen ylläpitotyökaluilla ohjelmalle voidaan opettaa tarvittavat asiat. Objekteille opetettiin 2 uutta attribuuttia, joista ensimmäinen sisältää tarvittavat assosiaatioiden nimet (include, extend, threaten, prevent, ...) ja jälkimmäinen (Kuva 3.) sisältää alavetolistana tiedon, onko kyseessä käyttötapaus, väärinkäyttötapaus vai sisäinen väärinkäyttö. Valittu assosiaatio saadaan näkymään nuolissa ja tikku-ukon/käyttötapauskuvan väri saadaan vaihtumaan valitun tyyppin mukaan. Näin saadaan vakioitua menetely, jolla syntyy Kuva 1:n mukaisia kaavioita.

MS Visiolla tarvittavat assosiaatiot tuodaan käyttöön seuraavasti :

Luodaan uudet stereotyyppit:

1. Avaa UML/Stereotypes
2. Lisää 4 stereotyyppiä (include, extend, prevent, threaten) ja valitse niille Base Class=Dependency

Kuva 3.
ARIS-mallintimeen voidaan lisätä omia attribuutteja, joilla saadaan lisättyä tarvittava semantiikka

Kaavion piirtäminen

1. Piirrä aktorit ja käyttötapauskukset käyttäen ”UML Use Case”-piirrosobjekteja
2. Värjää väärinkäyttäjät ja väärinkäyttötapauskukset siten, että fontti on valkoinen ja tausta on musta.
3. Piirrä käyttötapausten väliset suhteet käyttäen ”UML Static Structure”-piirrosobjektiivälikoiman Dependency-nuolta
4. Tuplaklikkaa nuolta ja valitse alavetolistalta haluttu stereotyyppi, jonka aiemmin lisäsit

Yhteenveto

Tietoturvan huomioiminen ohjelmistokehityshankkeissa on usein abstrakti asia, johon ei välttämättä osata oikealla tavalla tarttua. Se, kenen vastuulla tietoturvan rakentaminen on, saattaa olla hämärän peitossa. Arkkitehdit luottavat koodareihin, koodarit luottavat palvelimen asentajiin, palvelimen asentajat luottavat tietoliikennekavereihin. Ilman oikeanlaista suunnittelua ja tietoturvariskikartoitusta järjestelmästä ei tule turvallinen ja sen korjaaminen jälkikäteen voi olla hyvin kallista. Juuri tällaiseen kokonaisvaltaiseen tietoturvasuunnitteluun kuvattu menetelmä on hyvä. Se tarjoaa tarttumapintaa sekä toteuttajille että järjestelmän testaajille – mitä turvaominaisuuksia järjestelmään pitää toteuttaa ja millä niiden toteutukset todennetaan ja testataan.

Olipa suunnittelutyökaluina sitten mikä tahansa ohjelma tai vaikkapa vain kynä ja paperi, suosittellessi tämän suunnittelumenetelmän käyttöönottoa. Vain ottamalla menetelmän rohkeasti käyttöön voi työkaluohjelmiltakin odottaa kehitystä tukemaan tätä mainiota menetelmää. Myös UML kehittyy!

Artikkelissa käytetyt suomennokset

Käyttötapauskuvaukset

Actor	Käyttäjä
Use case	Käyttötapaus
Include	Sisältää
Extend	Laajentaa

Väärinkäyttökuvaus

Misuser	Väärinkäyttäjä
Misuse case	Väärinkäyttötapaus
Threaten	Uhkaa
Prevent, Mitigate	Estää

Lähteet:

Guttorm Sindre, Andreas L. Opdahl:

Capturing Security Requirements through Misuse Cases